

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně JUDr. Kateřinou Štěpánovou, Ph.D., ve věci

žalobce: **M. S.**
zastoupen JUDr. Vlastimilem Vezdenkem, advokátem
sídlem Hauerova 725/3, 746 01 Opava

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 6. 2024, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Odměna a náhrada hotových výdajů ustanoveného zástupce žalobce JUDr. Vlastimila Vezdenka, advokáta, sídlem Hauerova 725/3, 746 01 Opava, **se určuje** částkou ve výši 10 073 Kč a bude mu vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Podstatou věci je nesouhlas žalobce s medicínským posouzením stupně své invalidity. Domnívá se, že jeho pracovní schopnosti poklesla nejméně o 35 %, a je tak invalidní minimálně v prvním stupni.
2. Konkrétně se žalobce domáhá přezkumu v záhlaví specifikovaného rozhodnutí, jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ze dne 25. 3. 2024. Tímto rozhodnutím žalovaná, jako správní orgán prvního stupně, zamítla žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek předpokládaných § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť dle posudku lékaře Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“) ze dne 12. 3. 2024 poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pracovní schopnost žalobce pouze o 20 %.

II. Relevantní skutková zjištění

3. Dne 3. 1. 2024 požádal žalobce o přiznání invalidního důchodu.
4. Dne 8. 3. 2024 posoudil zdravotní stav žalobce lékař IPZS Opava se závěrem, že není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Posudkový lékař stanovil pokles pracovní schopnosti žalobce v rozsahu 20 % dle kapitoly XIII, oddílu C, položky 4b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“).
5. Na základě daného posudkového hodnocení žalovaná dne 25. 3. 2024 žádost žalobce o invalidní důchod zamítla.
6. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky.
7. V řízení o námitkách přezkoumal dne 29. 4. 2024 zdravotní stav žalobce lékař IPZS Praha. Podle jeho posudku představuje rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu C, položky 4b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které stanovil míru pokles pracovní schopnosti ve výši 20 %. Míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 uvedené vyhlášky nezměnil.
8. O námitkách žalobce rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím.

III. Žaloba

9. Žalobou doručenou soudu dne 14. 8. 2024 žalobce nesouhlasí s napadeným rozhodnutím, resp. posudkovými závěry.
10. Žalobce především nesouhlasí se závěry posudku o invaliditě lékaře IPZS námitkového řízení ze dne 30. 4. 2024. Je přesvědčen, že posuzující lékař neobjektivně zhodnotil jeho aktuální zdravotní stav. Tento lékař žalobce ani neprohlédl. Žalobce má za to, že při objektivním posouzení jeho zdravotního stavu (včetně provedení podrobné zdravotní prohlídky) splňuje podmínky invalidity. Je toho názoru, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost nejméně o 35 %.

11. Aktuální zdravotní stav žalobce nebyl zjišťován provedením podrobné zdravotní prohlídky. Žalobce se domnívá, že jeho zdravotní stav je dlouhodobě nepříznivý. Ke zlepšení nedošlo ani u pravé horní končetiny, ani u levé horní končetiny.
12. Dle žalobce měla být míra poklesu jeho pracovní schopnosti posuzována dle kapitoly XIII. oddílu C, položky 4e přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. (postižení obou končetin se středně těžkou poruchou funkce rukou), nikoli dle položky 4b přílohy citované vyhlášky (postižení jedné končetiny se středně těžkou poruchou senzitivních a motorických funkcí, zejména funkce ruky), jak učinila žalovaná.
13. Z výše uvedených důvodů navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí.

IV. Stanovisko žalované

14. Ve vyjádření ze dne 14. 11. 2024 žalovaná považuje žalobu za nedůvodnou. Je na soudu, aby s ohledem na námitky žalobce zadal vypracování posudku posudkové komisi Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen „PK MPSV“ či jen „posudková komise“).

V. Jednání soudu

15. U jednání soudu dne 12. 3. 2025 žalobce setrval na svém procesním stanovisku.
16. Žalobce předložil lékařskou zprávu MUDr. Z. ze dne 14. 11. 2024 (radiologické oddělení), z níž vyplývá posun C5 dorsálně o 2 mm. Žalobce potvrdil, že onu zprávu doložil i u jednání PK MPSV Ostrava.
17. Zástupce žalobce na závěr připustil, že věc doznala určitého vývoje. Žalobce nejprve namítal nesprávné hodnocení důkazů a neúplnost skutkových zjištění. Tato neúplnost byla v řízení před soudem odstraněna, neboť zdravotní stav žalobce opětovně posoudila PK MPSV Ostrava se stejným závěrem, jako učinili lékaři IPZS v námitkovém řízení. Žalobce nicméně setrval na podané žalobě. Jeho zdravotní stav je špatný, má bolesti. Zdravotní stav mu brání ve výkonu práce minimálně v rozsahu 35 %. Subjektivně se domnívá se, že odpovídá kategorizaci dle kapitoly XIII, oddílu C, položce 4e přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.
18. Žalovaná ve světle závěrů posudku PK MPSV Ostrava navrhla zamítnutí žaloby.

VI. Posouzení věci krajským soudem

19. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů.
20. Dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná.**

21. Krajský soud předně shrnuje relevantní právní úpravu a judikaturní závěry dopadající na souzenou věc.
22. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
23. Podle § 39 odst. 2 téhož zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
24. Soud předesílá, že rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“), posouzení, zda je žadatel invalidní a o jaký stupeň invalidity se jedná, provádí posudkový lékař Institutu posuzování zdravotního stavu (IPZS), a podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ, pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti.
25. Náležitosti posudku přitom upravuje v § 7 vyhláška o posuzování invalidity. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 5) výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6) procentní míru poklesu pracovní schopnosti, 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekondaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18).
26. Posudek PK MPSV pak soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí ve dvouinstančním řízení, jsou zejména

na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011–43).

27. Požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a musí své posudkové závěry náležitě odůvodnit. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav stěžovatele byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav posuzované osoby zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky). Jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle rozhodujícího zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (srovnej například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2022, č. j. 1 Ads 156/2021–43).
28. Jelikož rozhodnutí soudu v případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal si v souzené věci krajský soud odborný lékařský PK PMSV, pracoviště Ostrava, jež je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ.
29. Úkolem správních soudů v přezkumném řízení je pak vyhodnotit, zda je z lékařských posudků a zejména z posudků posudkové komise ministerstva zřejmé, že byl stav žadatele o invalidní důchod komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, zda je posudkový závěr náležitě, přesvědčivě a srozumitelně zdůvodněn. Správní soud je povinen rozhodovat na základě úplně zjištěného skutkového stavu, který je dostatečným podkladem pro jeho rozhodnutí. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, které způsobují jeho nepřesvědčivost nebo neúplnost, nemůže správní soud nahradit vlastní úvahou. Nemá pro to potřebné odborné znalosti. Může si ale vyžádat doplnění posudku, vyhotovení srovnávacího posudku jinou komisí ministerstva nebo uložit vypracování revizního posudku (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 4. 2021, č. j. 1 Ads 252/2020–25).
30. V posuzované věci byl zdravotní stav žalobce, resp. míra poklesu jeho pracovní schopnosti, z pohledu zákona o důchodovém pojištění hodnocen posudkovými lékaři, konkrétně lékař IPZS Opava (posudek ze dne 12. 3. 2024), v námitkovém řízení lékařem ČSSZ – IPZS Praha (posudek ze dne 30. 4. 2024), v přezkumném řízení soudním pak PK MPSV Ostrava (posudek ze dne 5. 2. 2025), a to vždy s identickým závěrem: žalobce není invalidní.
31. Z obsahu posudku PK MPSV Ostrava ze dne 5. 2. 2025 se podává, že posudková komise jednala a rozhodovala v řádném složení, za přítomnosti specialistky s odborností neurologie. Posudek nese dle názoru soudu všechny výše specifikované náležitosti a splňuje podmínku

úplnosti a přesvědčivosti. Posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila.

32. Posudková komise vycházela při vypracování posudku z komplexní zdravotní dokumentace praktického lékaře žalobce MUDr. S., z lékařských nálezů specifikovaných na straně druhé posudku, z úplné spisové dokumentace vedené IPZS Opava, ze spisové dokumentace Krajského soudu v Ostravě včetně žaloby a dalších lékařských zpráv doložených žalobcem.
33. Rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí (tj. k 12. 6. 2024) představuje dle posudkové komise klinicky minimální reziduální fokální senzomotorická neuropatie pravého středního nervu v karpálním tunelu dominantní končetiny jako stav po dekompresi 7. 1. 2023, ve srovnání s předoperačním vyšetřením mírné zlepšení nálezu EMG, a klinicky středně těžká senzomotorická neuropatie středního nervu v karpálním tunelu vlevo - stav po dekompresi 29. 5. 2023, dle EMG ze dne 15. 10. 2024 mírné zhoršení nálezu. Jde o zdravotní postižení odpovídající kapitole XIII, oddílu C, položce 4b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které posudková komise stanovila míru poklesu pracovní schopnosti z rozmezí 15 až 20 % na horní hranici, tj. 20 % s ohledem na minimální postižení dominantní pravé horní končetiny. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 citované vyhlášky posudková komise neměnila.
34. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 20 %. Tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV Ostrava, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Žalobce byl u jednání PK MPSV osobně přítomen a neuroložkou přešetřen. Posudková komise sdělila, že v případě žalobce nemůže hodnotit dle položky vyšší vyhlášky o posuzování invalidity.
35. K námitkám žalobce PK MPSV Ostrava sdělila, že na horních končetinách byly konfigurace tvar tonus normální, reflexy symetrické, nízké, stisk oboustranně přiměřený, špetku svedl, byl omezen kontakt prvního a pátého prstu levé ruky, byla patrna lehká hypotonie thenaru vlevo, hypothenary byly v normě. Tinel byl pozitivní oboustranně, test mlýnku a sklenice svedl. Nebyla tedy prokázána těžká porucha senzitivních a motorických funkcí, těžká porucha funkce ruky, s atrofiemi drobných svalů thenaru, s ohledem na dominanci (položka 4c), ale ani postižení obou končetin se středně těžkou poruchou funkce rukou (položka 4e).
36. Posudková komise svým zařazením rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce do kapitoly XIII, oddílu C, položky 4b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity hodnotila zdravotní stav žalobce shodně jako lékaři IPZS ve správním řízení, protože posudková komise zvolila stejně horní hranici procentuálního rozpětí, tj. 20 %. Závěr o absenci invalidity u žalobce přitom sdílí všichni posudkoví lékaři.
37. Předestřené závěry PK MPSV Ostrava považuje krajský soud za plně přezkoumatelné a přesvědčivé a podotýká, že žalobce u ústního jednání dne 12. 3. 2025 sdělil, že v posudku posudkové komise jsou zahrnuty veškeré lékařské zprávy a že netrpí jinými nemocemi či potížemi, než jsou uvedeny diagnostickým souhrnu, který považuje za úplný.

38. Již výše soud nastínil, že si nemůže učinit úsudek o otázce posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity sám, stejně tak si tento úsudek nemůže udělat sám žalobce. Je třeba dále zdůraznit, že posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobce pod korespondující ustanovení vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočet procentní míry poklesu pracovní schopnosti, soud neprovádí, protože jde právě o ten typ odborné úvahy, již soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nečiní sám, ale vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise. Při objektivním hodnocení zdravotního stavu žalobce posudkovou komisí pro účely přiznání invalidního důchodu nelze brát v úvahu to, že žalobce svá zdravotní postižení subjektivně vnímá jako těžší nebo že by je zařadil do jiné kapitoly přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., než jak je vyhodnotili a zařadili posudkoví lékaři (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018 č. j. 6 Ads 23/2018-37).
39. Dle názoru krajského posudek PK MPSV Ostrava vypracovala pro účely přezkumného soudního řízení dostatečně přesvědčivě a úplně. Soud nemá důvody s jeho závěry jakkoli polemizovat. Nelze ostatně přehlédnout, že žalobní námitky žalobce směřovaly jednoznačně do medicínského posouzení věci. Posudková komise se vypořádala s dalšími obtížemi žalobce tvrzenými v žalobě a tyto zohlednila při stanovení míry poklesu jeho pracovní schopnosti.
40. Pro úplnost krajský soud k žalobcem předloženým lékařským zprávám, které byly vypracovány až po vydání napadeného rozhodnutí, tj. po dni 12. 6. 2024 uvádí, že v souzené věci je možné vycházet v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. toliko ze zdravotního stavu, jaký měl v době rozhodování žalované. Případné zhoršení či prohloubení stávajících zdravotních obtíží, ke kterému by mělo dojít po tomto datu, popř. vznik nových zdravotních obtíží, nebo změna zdravotního stavu žalobce jako taková, proto nemohou být v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněny. Žalobce tak má možnost poukazovat na své případně se zhoršující zdravotní obtíže, které nastaly po datu 12. 6. 2024, v novém správním řízení. Soud konstatuje, že posudková komise měla k dispozici i lékařské zprávy po tomto datu vyhotovené, přičemž uvedla, že tyto nepřinášají nové posudkově významné skutečnosti k datu napadeného rozhodnutí.
41. Důvodem pro přiznání nároku na konkrétní stupeň invalidity nemůže být toliko subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho neutěšeném zdravotním stavu. Přiznání invalidního důchodu musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným příslušnou PK MPSV.
42. Jelikož žalobce k datu 12. 6. 2024 nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., žalovaná nepochybně, pokud napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 25. 3. 2024.

VII. Závěr a náklady řízení

43. Krajský soud na základě shora uvedeného dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je souladné se zákonem, proto žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

44. Žádnému z účastníků soud nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (§ 60 odst. 2 s. ř. s. a § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).
45. Ustanovenému právnímu zástupci byla přiznána odměna za zastupování žalobce v rozsahu 2 úkonů právní služby po 1 000 Kč (za realizované úkony předpokládané § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění do 31. 12. 2024, dále jen „advokátní tarif“), konkrétně za převzetí a příprava zastoupení včetně první porady s žalobcem a dále za doplnění žaloby ze dne 11. a 31. 10. 2024. Ustanovenému advokátovi byly přiznány 2 režijní paušály po 300 Kč (srov. § 7, § 9 odst. 2 a § 13 odst. 4 advokátního tarifu, ve znění do 31. 12. 2024). Dohromady tedy 2 600 Kč.
46. Dále byl ustanovenému zástupci žalobce přiznán 1 úkon právní služby (účast u ústního jednání dne 12. 3. 2025) ve výši 4 620 Kč dle advokátního tarifu, ve znění od 1. 1. 2025, a 1 režijní paušál ve výši 450 Kč dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, ve znění od 1. 1. 2025. Dohromady tedy 5 070 Kč.
47. Dle § 14 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu náleží advokátu v souvislosti s poskytnutím právní služby při úkonech prováděných v místě, které není jeho sídlem nebo bydlištěm, náhrada za čas strávený cestou do tohoto místa a zpět. Zástupce žalobce tyto náklady uplatnil a doložil je technickým průkazem vozidla s potřebnými údaji. Krajský soud proto přiznal zástupci žalobce náhradu cestovních výdajů po zaokrouhlení za dvě cesty ke Krajskému soudu v Ostravě ve dnech 21. 10. 2024 a 12. 3. 2025 z místa jeho sídla v Opavě do sídla krajského soudu a zpět, vždy ve vzdálenosti 80 km. Tyto cesty byly realizovány vozidlem VW Passat, s průměrnou spotřebou 6,6 litrů paliva na 100 km. Průměrná cena za 1 litr benzínu činila dne 21. 10. 2024 částku 38,20 Kč a základní sazba za jeden kilometr jízdy částku 5,60 Kč; v březnu 2025 částku 35,80 Kč a 5,80 Kč; takto bylo přiznáno na cestovním 650 Kč a 653 Kč. Krajský soud přiznal zástupci žalobce rovněž náhradu za promeškaný čas v rozsahu celkem čtyř započatých půlhodin dne 21. 10. 2024 po 100 Kč [§ 14 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu, ve znění do 31. 12. 2024 ve spojení s § 14 odst. 3 téhož předpisu], tj. 400 Kč a náhradu za promeškaný čas v rozsahu celkem čtyř započatých půlhodin dne 12. 3. 2025 po 150 Kč [§ 14 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu, ve znění od 1. 1. 2025 ve spojení s § 14 odst. 3 téhož předpisu], tj. 600 Kč. Dále parkovné dne 12. 3. 2025 ve výši 100 Kč. Celkem tak náhrada cestovních výdajů a náhrada za promeškaný čas činí částku ve výši 2 403 Kč.
48. Celková odměna ustanoveného zástupce žalobce a náhrada jeho hotových výdajů a za promeškaný čas celkem činí 10 073 Kč. Bude proplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

Ostrava 12. března 2025

JUDr. Kateřina Štěpánová, Ph.D.
samosoudkyně